

2016. július 29. Rábaközi magazin

Pokváron találkoztak a Tétről elszármazottak

A Tétiek Baráti Társasága a pokvári Bay-kastélyban tartotta legutóbbi éves találkozóját. A Járai Zsigmond tulajdonában lévő épület lenyűgözte a vendégeket, akik örömmel hallgatták a volt pénzügyminiszter történelmi visszatekintését, melyben a kastély egykori lakóiról beszélt.

Tét-pokvári kastély - a Tétiek Baráti Társaságának legutóbbi találkozóhelye

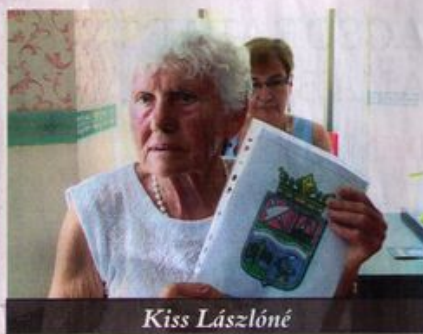

Járai Zsigmond

TÉT

Járai Zsigmond volt pénzügyminiszter, a kastély jelenlegi tulajdonosa fogadta a Tétről elszármazottak társaságát, majd történelmi visszatekintésében összefoglalta a Bay család történetét.

Kiss Lászlóné nyugdíjas pedagógus miután megköszönte a szíves vendéglátást, bővebben is beszélt Pokvár puszta eredetéről:

Kiss Lászlóné

– 2015. június 20-án találkoztunk utoljára a fővárosban az ELTE-n, ahol dr. Kukorelli István alkotmányjogász vendégszeretettel élvezhettük. Mostani találkozásunk helyszíne Pokvár, amely hangzásával ellentétben sosem volt vár, csupán egy monostorról, latin fordításában kolostorról nevezték el. Az épület évszázadokon keresztül romokban hevert, ezért gondolták az akkoriak, hogy valamikor vár lehetett.

– Felmerülhet a kérdés, hogy Tétnek van-e valamilyen köze Pokvárhoz. Ha egy szóval válaszolhatnék, azt mondanám, hogy nincs. Viszont Tét címerének jobb alsó részén Pokvár jelképe látható: jobbra irányuló acélmarkolatú kar szabályt tart a kezében. Azt jelenti, hogy a pokki nép harcos nemzet volt, lovaikat is harci célokra tanították. Nagyon büszkék vagyunk arra, hogy a településtől kb. 2,5 kilométerre ilyen gyönyörű kastélyt láthatunk, melynek régen Tét-Pokvárpusztá volt a neve – hangsúlyozta a nyugalmazott tét pedagógus.

Az 1931-ben Téten született Surányi László az állami gazdaság dolgozója volt, és mint bérlő lakott a kastélyban. Az '50-es, '60-as évek elején vette át a honvédség az épületet, mely jelentős átalakításon ment keresztül. Beszélgetőpartnerünk később népitáncot tanított a fiatalságnak. – Gyógypatkoló és kocsi Kovács voltam – mondta Surányi László, aki a háborúban sérült lovak patkóját hozta helyre. Azokat is megmentette, melyekről végérvényesen lemondott az állatorvos. Néhány hét alatt valóságos csodát tett az állatokkal, így az összes ló meggyógyult a keze nyomán. Különleges tudományára a szabadhegyi tüzér lakta nyában szolgálatot teljesítő nagybátyjától tett szert.

Dimitriu Achillesné, – vagy ahogy a környéken ismerték, Kiss Éva – egykor pedagógusként dolgozott. Férjével létrehozták a Győr melletti szabadidőparkot, melynek az üzemeltetésével foglalkoznak.

– Szinte a kezdetektől tagja vagyok a tét baráti körnek. Idei Miklós, általam nagyon tisztelt tanár, Környei Attilával hozta létre ezt a baráti kört. Elég sokan elszármaztunk a településről, de lélekben mindannyian tétiek maradtunk. Nagyon örülök annak, hogy a pokvári kastély ilyen gyönyörű állapotban van. Évekkel ezelőtt kiatóztam ide, de akkor csak dühös kutyák fogadtak, nem a Járai úr, ezért főleg öröm volt számomra ez a találkozó – fogalmazott a volt pedagógus. Szerinte a baráti kör túljutott a közösségépítés első szakaszán, ezért innentől kezdve a település fejlődéséért kellene dolgozniuk. Érdeklí őket egy-egy elhagyott épület sorsa, a város további fejlődése, hisz a faluból valóban várossá kellene válni, mert az eltelt időszak rövidnek bizonyult ahhoz, hogy ténylegesen végbe menjen az átalakulás.

Surányi László, Dimitriu Achillesné és Lindeisz Ferenc

A relativitás és quantum elméletből diplomázott Lindeisz Ferenc ma már nem fizikusként dolgozik, mert jövedelmezőbb állás után kellett néznie. Az egészségügy területén alkalmazott statisztikával foglalkozó szakember érdeklődési köréhez tartozik az építészet. A Budapesten dolgozó úriember párja, Lukács Erika révén került Tétre, és vette fel a kapcsolatot a baráti körrel. A Magyar Kastélylexikon című kiadványban olvasták, hogy Hlatky-Schlichter Lajos győri építőmester munkája a pokvári kastély. Szintén az ő nevéhez köthető a győri autóbusz-pályaudvar melletti épület. Ugyancsak ő a kivitelezője a győri városházának – mesélte Lindeisz Ferenc, hozzátéve: – A pokvári kastélyt felújítás előtt láttam kívülről, melynek sajátossága a szimmetria és asszimetria harmonikus viszonya.

